

Sag T-35/01

Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd

mod

Rådet for Den Europæiske Union

»Dumping — indførelse af en endelig antidumpingtold — elektroniske vægte med oprindelse i Forbundsrepublikken Kina — status som virksomhed, der opererer på markedsøkonomiske vilkår — fastsættelse af skaden — årsagsforbindelse — retten til forsvar«

Rettens dom (Fjerde Udvidede Afdeling) af 28. oktober 2004 II - 3671

Sammendrag af dom

1. *Fælles handelspolitik — beskyttelse mod dumping — individuel behandling af virksomheder, som eksporterer fra et land uden markedsøkonomi — betingelser — institutionernes skønsbegrænsning — retlig prøvelse — begrænsninger*
(Rådets forordning nr. 384/96)
2. *Fælles handelspolitik — beskyttelse mod dumping — dumpingmargin — fastsættelse af normalværdien — indførsler fra et land uden markedsøkonomi som omhandlet i artikel 2,*

stk. 7, litra b), i forordning nr. 384/96 — anvendelse af reglerne vedrørende lande med markedsøkonomi — anvendelsen forbeholdt producenter, som opfylder de kumulative betingelser i artikel 2, stk. 7, litra c), i forordning nr. 384/96 — bevisbyrde hos producenterne

(Rådets forordning nr. 384/96, art. 2, stk. 7, og nr. 905/98)

3. *Fælles handelspolitik — beskyttelse mod dumping — skade — vurdering af skadesfaktorerne ved hjælp af en analyse pr. varekategori — betingelser*

(Rådets forordning nr. 384/96, art. 3)

4. *Fællesskabsret — fortolkning — metoder — fortolkning på grundlag af de folkeretlige aftaler, der er indgået af Fællesskabet — fortolkning af forordning nr. 384/96 på grundlag af GATT's antidumpingkodeks fra 1994*

(Aftalen om gennemførelse af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel, »antidumpingkodeks 1994«; Rådets forordning nr. 384/96)

5. *Fælles handelspolitik — beskyttelse mod dumping — skade — begrebet »dumpingimport« — hensyntagen til samtlige indførsler fra det samme land, hvori der er fastslået at finde dumping sted — begrænsninger*

(Rådets forordning nr. 384/96, art. 3)

6. *Fælles handelspolitik — beskyttelse mod dumping — skade — forskel mellem de oprindelige og de endelige tal, som er lagt til grund for vurderingen af skaden — lovligt*

(Rådets forordning nr. 384/96)

7. *Fælles handelspolitik — beskyttelse mod dumping — skade — indførsel — forpligtelse til at sammenligne dumpingmarginen og underbudsmarginen for de produkter, som er indført til dumpingpriser — ingen sådan forpligtelse*

(Rådets forordning nr. 384/96, art. 3)

8. *Fælles handelspolitik — beskyttelse mod dumping — begrebet »erhvervsgren i Fællesskabet« — rækkevidde*
(Rådets forordning nr. 384/96, art. 4, stk. 1)
9. *Fælles handelspolitik — beskyttelse mod dumping — skade — den relevante periode — institutionernes skønsbeføjelse*
(Rådets forordning nr. 384/96)
10. *Fællesskabsret — principper — kontradiktion — overholdelse under administrative procedurer — antidumping — institutionernes forpligtelse til at give de pågældende virksomheder meddelelse — rækkevidde — nærmere regler for meddelelsen — til-sidesættelse af fristen på ti dage — betydning — betingelser*
(Rådets forordning nr. 384/96, art. 20)
11. *Fælles handelspolitik — beskyttelse mod dumping — procedurens forløb — undersøgelse over mere end et år — lovligt — betingelse — iagttagelse af den præceptive frist på 15 måneder*
(Rådets forordning nr. 384/96, art. 6, stk. 9)

1. Med hensyn til handelsmæssige beskyttelsesforanstaltninger har Fællesskabets institutioner et vidt skøn som følge af kompleksiteten af de økonomiske, politiske og retlige situationer, de skal undersøge.

politiske forhold i det pågældende land, som fællesskabsinstitutionerne skal vurdere for at afgøre, om en eksportør handler på markedsvilkår uden nogen omfattende statslig indgriben og derfor kan opnå status som virksomhed, der opererer på markedsøkonomiske vilkår.

Heraf følger, at Fællesskabets retsinstansers prøvelse af institutionernes skøn må begrænses til en kontrol af, at formforskrifterne er overholdt, at de faktiske omstændigheder, på grundlag af hvilke det anfægtede valg er foretaget, er materielt rigtige, at der ikke er foretaget en åbenbar urigtig vurdering af de nævnte faktiske omstændigheder, og at der ikke foreligger magtfordrejning. Det samme gælder de faktiske, retlige og

(jf. præmis 48 og 49)

2. Det fremgår af artikel 2, stk. 7, i grundforordningen om antidumping nr. 384/96 og af betragtningerne til

forordning nr. 905/98 om ændring af grundforordningen, for det første, at fællesskabsinstitutionerne ved indførsler fra Kina er forpligtet til at foretage en undersøgelse af hvert enkelt konkret tilfælde, da Kina endnu ikke kan anses for et land med en markedsøkonomi. Den normale værdi af et produkt hidrørende fra Kina kan derfor kun fastsættes i overensstemmelse med de regler, der gælder for lande med en markedsøkonomi, såfremt det kan påvises, at de markedsøkonomiske principper er fremherskende for en eller flere af de pågældende producenter.

hvorfor den pågældende producent skal opfylde alle betingelserne i denne bestemmelse for at kunne opnå status som virksomhed, der opererer på markedsøkonomiske vilkår.

(jf. præmis 52-54)

For det andet fremgår det af nævnte bestemmelse, at bevisbyrden påhviler den producerende eksportør, der ønsker status som virksomhed, der opererer på markedsøkonomiske vilkår. Det påhviler således ikke fællesskabsinstitutionerne at bevise, at producenten/eksportøren ikke opfylder betingelserne for at opnå denne status. Derimod tilkommer det fællesskabsinstitutionerne at vurdere, om de af den producerende eksportør angivne forhold udgør tilstrækkelige beviser for, at betingelserne i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), er opfyldt, og det tilkommer Fællesskabets retsinstanser at efterprøve, om denne vurdering er behæftet med en åbenbar fejl.

3. Hvad angår konstateringen af skaden i henhold til artikel 3 i grundforordningen om antidumping nr. 384/96 udelukker denne artikels stk. 8 ikke, at der anvendes en analyse for hver kategori af den pågældende vare og stiller ikke krav om anvendelse af metoden med gennemsnitsberegning. Fællesskabsinstitutionerne kan derfor anvende en analyse pr. varekategori til vurdering af de forskellige skadesfaktorer, navnlig hvis de resultater, der opnås ved anvendelse af en anden metode, viser sig at være skæve af den ene eller anden grund, forudsat at der tages behørigt hensyn til det relevante produkt som helhed.

Endelig fremgår det, at betingelserne i artikel 2, stk. 7, litra c), er kumulative,

I denne forbindelse gælder i øvrigt, at når et produkt omfatter flere kategorier, er beregningen af prisudviklingen som helhed (på grundlag af udviklingen i salgsmængden og -værdien) behæftet

med en skævhed, såfremt priserne og tendenserne i salgsmængden er væsentligt forskellige fra en kategori til en anden, hvilket er et kendt fænomen blandt statistikere. I et sådant tilfælde er det derfor anerkendt, at Kommissionen beregner prisudviklingen for hver produktkategori..

er konstateret at være dumpede. Derimod kan indførsler fra en producerende eksportør, for hvem der er konstateret en dumpingmargin på nul eller under minimumsgrænsen, ikke anses for dumpede ved vurderingen af skaden.

(jf. præmis 127 og 196)

4. Fællesskabsretlige forskrifter skal så vidt muligt fortolkes i lyset af folkeretten, navnlig når disse forskrifter netop har det formål at gennemføre en international aftale indgået af Fællesskabet, således som det er tilfældet med grundforordning nr. 384/96 om antidumping, der blev udstedt med henblik på at opfylde folkeretlige forpligtelser ifølge antidumpingkodeks 1994.

Samme artikels stk. 4 må fortolkes således, at den kun giver mulighed for at tage hensyn til indførsler fra et bestemt land, såfremt disse hidrører fra en producerende eksportør, som er konstateret at have udøvet dumping. Følgelig kan der kun tages hensyn til alle indførsler fra et land, for hvilket der er konstateret en højere dumpingmargin end minimumsgrænsen, såfremt der ikke er nogen producerende eksportør fra dette land, for hvem der er fastslået en dumpinggrænse på nul eller under minimumsgrænsen.

(jf. præmis 138)

5. Begrebet »dumpingimport« i artikel 3 i grundforordning nr. 384/96 om antidumping omfatter alle de dumpede transaktioner. Da det imidlertid er umuligt at undersøge samtlige individuelle transaktioner, må der ved undersøgelsen af skaden tages hensyn til alle indførsler fra enhver producerende eksportør, som

Følgelig må det på baggrund afstanden for og formålet med grundforordningens artikel 3 antages, at begrebet »dumpingimport« ikke omfatter indførsler fra en producerende eksportør, som ikke udøver dumping, selv

om vedkommende er etableret i et land, for hvilket der er konstateret en højere dumpingmargin end minimumsgrænsen.

(jf. præmis 158-162)

6. Hvad angår den mulige forskel mellem de oprindelige tal og de endelige tal, som er lagt til grund for vurderingen af skaden som følge af dumping, må det konstateres, at en antidumpingprocedure udgør en fortløbende proces, hvorunder mange konstateringer konstant revideres. Det kan derfor ikke udelukkes, at fællesskabsinstitutionernes endelige konklusioner er forskellige fra de konklusioner, der drages på et vist stadium af undersøgelsen. Desuden kan foreløbige tal pr. definition ændres under undersøgelsen. En virksomhed kan derfor ikke med rette gøre gældende, at en uoverensstemmelse mellem de oprindelige og endelige tal vedrørende skaden udgør en illustration af de pågældende tals manglende objektivitet og pålidelighed. Endelig skal skaden være fastslået med hensyn til det tidspunkt, da der træffes eventuel afgørelse om at indføre beskyttelsesforanstaltninger.

(jf. præmis 182)

7. Hvad angår bestemmelsen af den skade, som er tilføjet en EF-erhvervsgren, indeholder grundforordning nr. 384/96 om antidumping ingen bestemmelser om, at der skal foretages en sammenligning mellem dumpingmarginerne og underbudsmarginerne for de dumpede produkter og for tilsvarende fællesskabsprodukter, og at denne sammenligning i tilfælde af, at dumpingmarginen er mindre end udbudsmarginen, viser, at skaden for EF-erhvervsgrenen ikke skyldes dumping, men andre faktorer, såsom eksportørernes naturlige omkostningsfordele.

(jf. præmis 219)

8. Ifølge artikel 4, stk. 1, i grundforordning nr. 384/96 om antidumping omfatter begrebet »erhvervsgren i Fællesskabet« samtlige producenter i Fællesskabet af samme vare eller de af dem, hvis samlede produktion af de pågældende varer udgør en betydelig del af den samlede produktion i Fællesskabet af sådanne varer. Begrebet omfatter altså ikke blot de fællesskabsproducenter, som har deltaget i undersøgelsen.

(jf. præmis 257)

9. Fællesskabets institutioner råder over en vid skønsbeføjelse ved afgrænsningen af den periode, der skal tages i betragtning ved konstateringen af en skade under en antidumpingprocedure.

(jf. præmis 277)

10. Kontradiktionsprincippet er et grundlæggende princip i fællesskabsretten. Ifølge dette princip, som har fundet udtryk i artikel 20 i grundforordning nr. 384/96 om antidumping, skal virksomheder, der berøres af en undersøgelse forud for vedtagelsen af en antidumpingforordning, have mulighed for under den administrative procedure at fremsætte deres bemærkninger vedrørende rigtigheden og relevansen af de påberåbte faktiske omstændigheder samt vedrørende de beviser, hvorpå Kommissionen støtter sin påstand om, at der foreligger dumping, og at der er indtrådt en deraf følgende skade for den pågældende EF-erhvervsgren.

Hvad angår den omstændighed, at de endelige oplysninger om de vigtigste omstændigheder og betragtninger, på grundlag af hvilke Kommissionen agter at foreslå Rådet at vedtage endelige foranstaltninger i henhold til grundforordningens artikel 20, stk. 4, er ufuldstændige, medfører denne

omstændighed alene, at forordningen om indførelse af en endelig antidumpingtold er ulovlig, såfremt de virksomheder, som er berørt af den administrative procedure, på grund af denne undladelse ikke har været i stand til at forsvare deres interesser effektivt.

Heller ikke den omstændighed, at visse forhold ikke er nævnt i informationsdokumentet, udgør en tilsidesættelse af virksomhedernes ret til kontradiktion, hvis det godtgøres, at de er blevet bekendt med de pågældende forhold ved en anden lejlighed på et tidspunkt, da det endnu var muligt for dem at give udtryk for deres opfattelse herom, før Kommissionen vedtog sit forslag om den anfægtede forordning.

Selv om virksomhederne har krav på en frist på mindst ti dage til indgivelse af eventuelle bemærkninger vedrørende de forhold, som ikke er angivet i det informationsdokument, de har fået tilsendt, og denne frist ikke respekteres, kan denne omstændighed endelig ikke i sig selv medføre annullation af den anfægtede forordning. Det må nemlig også vurderes, om den omstændighed, at fællesskabsinstitutionerne ikke indrømmede virksomhederne den frist, som er

fastsat i grundforordningens artikel 20, stk. 5, til fremsættelse af eventuelle bemærkninger vedrørende de supplerende bemærkninger, som de har fået tilsendt efter anmodning, konkret kan have påvirket deres ret til kontradiktion under den omhandlede procedure.

(jf. præmis 287-290, 292 og 330-331)

en vejledende frist på et år og en præceptiv frist på 15 måneder. Det følger af disse to frister, at hvis ikke fællesskabsinstitutionerne har tilendebragt undersøgelsen inden den vejledende frist på et år, er det tilstrækkeligt til at overholde grundforordningens procedurerregler, at det sker inden den præceptive frist på 15 måneder, uden at det er nødvendigt at undersøge, om en længere periode end den vejledende frist, men kortere end den præceptive frist, er rimelig efter sagens omstændigheder.

11. Artikel 6, stk. 9, i grundforordning nr. 384/96 om antidumping indeholder

(jf. præmis 348)